

Televisio-ohjelmassa näytettiin piilokameralla kuvattuja keskusteluja, joissa osanottajat – joiden joukossa oli yritysten johtajia, ammattiliittojen edustajia, opettajia, yritysten työntekijöitä ja todennäköisiä kursseille osallistujia – keskustelivat avoimesti erilaisista petostavoista. Kuvaukset oli tehty etupäässä muttei yksinomaan Madridin ja Katalonian itsehallintoalueilla.

Näissä keskusteluissa mainittiin selvästi Euroopan sosiaalirahaston ohjelmat ja eräs keskusteluun osallistujista esitti, kuinka tehdä ehdotuksia niin, että on mahdollista saada laittomia etuja, ja totesi sen olevan mahdollista, koska valvonta ei ole tarkkaa. Keskustelussa viitattiin jopa petostentorjuntaviraston (OLAF) tehottomuuteen tässä asiassa.

Tietääkö komissio kyseisestä televisio-ohjelmasta?

Onko se tarkistanut, pitävätkö edellä kerrotut seikat paikkansa?

Onko komissio ryhtynyt tai aikooko se ryhtyä tätä asiaa koskeviin toimiin?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2003)

Komissio ei ole tietoinen katalonialaisen TV3-kanavan lähettämästä ohjelmasta, jossa on käsitelty arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa petostapausta, joka on ohjelman mukaan esiintynyt Espanjassa Euroopan sosiaalirahaston (ESR:n) alalla.

Näin ollen komissio aikoo pyytää Espanjan viranomaisilta (UAFSE) kannanottoa sekä kaikkia tietoja, joiden avulla voidaan asianmukaisesti arvioida ohjelman sisältö.

Kun tiedot on saatu, komissio tutkii, mitkä ovat mahdolliset vaikutukset ESR:n toimenpideohjelmiin.

(2004/C 78 E/0012)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3829/02

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(9. tammikuuta 2003)

Aihe: EU:n ja Meksikon välinen kauppasopimus ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen

Meksikossa on viime vuosina tapahtunut lukuisia poliittisia ihmisoikeuksien loukkauksia tai ihmisryöstöjä. Useiden ihmisryöstöjen uskotaan olevan armeijan tekemiä. Meksiko on kuitenkin The Inter-American convention on Forced Disappearances of Persons -sopimuksen ratifiointin yhteydessä kesäkuussa 2001 tehnyt IX artiklaa koskevan varauman. Tässä artiklassa painotetaan nimenomaan, että ihmisryöstöihin syyllistyneet sotilashenkilöt tuomitaan siviilituomioistuimessa eikä heillä ole mitään etuoikeuksia.

Komissiota pyydetään siksi ilmoittamaan, miten EU:n ja Meksikon välisiä kauppasopimuksia sovellettaessa otetaan huomioon ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja yllä mainittu sopimus. Lisäksi komissiota pyydetään ilmoittamaan, miten se aikoo varmistaa, että Meksiko noudattaa ihmisoikeuksia koskevia sopimuksia ja yleissopimuksia ja panee ne täytäntöön liittovaltion ja alueiden tasolla sekä paikallistasolla.

EU:n on painostettava Meksikoa lakkauttamaan kaikki menettelyt, joilla taataan muiden ihmisten perusoikeuksien loukkaamiseen syyllistyneiden henkilöiden rankaisemattomuus.

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. helmikuuta 2003)

Komission sitoumus edistää ihmisoikeuksia on keskeinen osa kaikkia kahdenvälisiä sopimuksia. Ihmisoikeuksien turvaaminen ja varmistaminen on institutionalisoitu ns. demokratialausekkeella. Se on keskeinen osa unionin ja Meksikon välisiä suhteita, joita ohjataan taloudellista kumppanuutta, poliittista yhteensovittamista ja yhteistyötä koskevalla sopimuksella (kokonaisvaltaisella sopimuksella), joka tuli voimaan 1. lokakuuta 2000 ja joka muodostuu kolmesta pilarista: politiikasta, yhteistyöstä ja kaupasta.

Sopimuksen 1 artiklan mukaan "kansanvallan periaatteiden ja perusihmisoikeuksien kunnioittaminen ohjaa osapuolten sisä- ja ulkopoliittikkaa ja on tämän sopimuksen olennainen osa". Sopimukseen sisältyy myös "velvoitteiden täyttämistä" koskeva lauseke, joka mahdollistaa sen, että komissio voi ottaa huomioon Meksikon ja jäsenvaltioiden ihmisoikeustilanteen arvioinnin oleellisena osana niiden suhteita, ja joka tarjoaa osapuolille mahdollisuuden reagoida, jos sopimuksessa vahvistettujen tavoitteiden noudattamisessa epäonnistutaan.

Sopimuksessa vahvistettu institutionaalinen rakenne on nykyisin foorumi, jolla käydään avointa ja tuottoisaa poliittista vuoropuhelua kaikilla tasoilla: presidenttien, ministerien ja korkeiden virkamiesten tasolla. Tämä mahdollistaa sen, että unioni voi vaihtaa näkemyksiä muun muassa kahden- ja monenvälisistä kysymyksistä ja että molempien osapuolten ihmisoikeustilannetta voidaan arvioida. Komissio katsoo, että tämä järjestely on tyydyttävä, eikä aio tässä vaiheessa hyväksyä lisätoimenpiteitä tällä osa-alueella.

Meksiko ratifioi syyskuussa 2002 henkilöiden sieppauksia koskevan Amerikan yleissopimuksen. Vaikka komissio kiittää Meksikoa tämän sopimuksen ratifiomisesta sellaisena kuin Amerikan valtioiden järjestö oli sen laatinut, komissiolla ei ole suoranaista täytäntöönpanovaltaa. Komissio kuitenkin käyttää olemassa olevia järjestelmiä näkemysten vaihtoon ja tarvittaessa kannustaa kumppaneitaan kunnioittamaan ja panemaan täytäntöön ihmisoikeuksia koskevia eri sopimuksia ja yleissopimuksia kaikilla tasoilla.

Komissio on tietoinen tietyssä määrin esiintyvistä rankaisematta jättämisestä ja joidenkin ihmisoikeusloukkauksien jatkumisesta, ja samalla toivotaan, että laajempi poliittinen vuoropuhelu ja keskitetty yhteistyö tällä osa-alueella varmistaa sen, että Meksikon käynnissä oleva ponnistelu uudistuksia kohti on menestyksestä.

(2004/C 78 E/0013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0072/03

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(23. tammikuuta 2003)

Aihe: Sulatetun pakastelihan myynti tuoreena lihana on vaarallista ja kuluttajia on varoitettava lihan uudelleen pakastamisesta

1. Onko komissio tietoinen, että Euroopan unioniin tuotua pakastelihaa sulatetaan ja myydään tuoreena lihana? Esimerkkinä asiasta on vuoden 2002 alussa Kiinasta Alankomaihin tuotu kaniininliha, jota myytiin vuoden 2002 joulun aikaan valintamyymälöissä mutta joka osoittautui pilaantuneeksi.
2. Pitääkö komissio paikkansapitävinä Alankomaiden tuotetarkastusviraston tietoja, joiden mukaan on tavallista tuoda maahan pakastelihaa ja myydä sitä tuoreena lihana, ilman että kuluttajille kerrotaan asiasta?
3. Onko komissio tietoinen siitä, että tilanne on samanlainen riistaeläinten suhteen? Metsästäjät ampuvat riistaeläimiä koko vuoden ajan, niiden liha pakastetaan pitkäksi ajaksi ja vasta vuoden lopussa juhlapäivinä niiden liha myydään ikään kuin se olisi tuoretta.
4. Voiko komissio vahvistaa, että tilanne on ongelmallinen erityisesti silloin, kun ostaja pakastaa sulatetun lihan uudestaan kotonaan syödäkseen sen vasta myöhemmin, jolloin laatu on paljon huonompi?
5. Onko joissakin EU:n jäsenvaltioissa pakko ilmoittaa pakkauksessa, että liha on ollut pakastettua? Jos on, niin missä?
6. Katsooko komissio voivansa edistää sitä, että kaikkialla yhteisön alueella olisi velvollisuus selvästi ilmoittaa pakattua lihaa myydessä, onko kyseessä aiemmin pakastettu liha vai vähän aikaisemmin teurastettujen eläinten liha? Pakkauksessa olisi syytä olla myös varoitus sulaneen pakastelihan uudelleen pakastamisen vaaroista.

Tietolähde: Rotterdams Dagblad, 28. joulukuuta 2002.